

jeg som Deres nære Slægtning og -- jeg kan sige — som Ven har villet advare Dem mod at begaa en Letsindighed, som kan have de alvorligste Følger for Dem. Et Mytteri Dagen før et Slag betragtes efter Krigsreglerne som Højforræderi, og hvad der forberedes her i Kresen er jo virkelig intet mindre end et aabent Oprør mod Partiledelsen. Jeg vil sige Dem, det har været os — og specielt mig — en pinlig Overraskelse at træffe netop Dem blandt de misfornøjede, da De dog fra Partiets Side har nydt ganske store Begunstigelser.«

Pastor Gaardbo løftede Hovedet.

»Jeg?«, sagde han i lidt usikker Forbavselse.

»Ja. Det kan De jo ikke være helt uvidende om. Naar De i Deres unge Alder sidder i en selvstændig Virksomhed, er det en Anerkendelse, som Partiet har vist Dem gennem sin Regering. Eller rettere — for at sige det rent ud — det er, fordi det vidstes, at man imødekom et Ønske hos mig ved at give Dem det første Embede, De søgte.«

Præsten blev brændende rød og rejste sig heftig. Med Haanden knuget om Stoleryggen sagde han:

»Det har jeg aldrig bedt om!«

»Det veed jeg. Men De har dog næppe selv kunnet tro, at De uden særlig ministeriel Velvilje blev foretrukket for saa mange ældre og maaske mere kvalificerede Ansøgere. Saa meget mindre som Sog-